

Az éj szegélyén

*Melegkolbász-illattal kövezett utca hátán
fáztak a versek, akár a fáklya. Keshedt
nyeglék hivalkodtak a Madonna láttán,
lógójuknál gyéren serkenő szőr sötéltet.*

*Guggolásomban megleptek a Háromkirályok,
ajándéku hozták a szalmacsóva vörös
fohászat. Repített vasorrúbába cipőm, míg álnok
szag oszlopa tartotta az eget. Érkörös*

*hasból gömbölyödő holdat csúfolta a szotyolás
hegyreakasztott alfelével. A kés látomásait
véstem a vérbe. Lánglakta húsvéti locsolás
öntözte almacsutka szívemet. Lesték mint ásít*

*az ünnep fétise züllött zsebemben, gyalázva
babrált makkom nedvétől, s a térben kékre nyalták
a szégyenfához láncolt virágot meg az árva
sast, az éj szegélyén kuporgó ködkutyafalkák!*

Bűvölő

*Szétveti lábait,
meghököl a muraközi nagy mén, szemérme
cégérért mereszi hosszan, vastag sugárba
veret a köre, cseng fényesen, akár az érme
vagy a karének. Ó, sörényes, sörtéhabzó csárda,
tátika szájam itt!*

*Orromnak legyen kosara hintál zöld illatokat.
Álomajszolta küszöbön vonít egy kuvasz szaga.
S a port sárga lánggal bűvölő csillagokat
jajfehér homlokomra arkangyal tűzi éjszaka.*

Játszótér

Beszakadt horpaszú kulacsok lihegnek
a messzeség fekete istrángja közt.
Féltérden az idegen katonák,
a hajnal árterében rohadók, hasukban
erjed az ábránd, hogy a rózsák
tavaszi detonációjában meglelik
a kegyelem egyetlen pillanatát.

A bor torkolattüzében kihunyt
a katonák röpte, csonkig hamvad
zubbonyuk a hajnal kráterében.
Kezeik a büntetésben odavannak.

A csizmákból kiszabadul a vérengzés
szaga. Eleven létesítmények a katonák
elrettenő tájban, és játszanak, mindig
négyezőget játszanak eldurvult havon.

Akkor a hóhér eltöri a csodalámpát.

